

ADEVĂRUL

ABONAMENTUL :

Pe un an . . . 16.— cor. Abonamentul la mai multe
Pe 1/2 de an . . . 8.— " exemplare pe un an 12.— cor.
Pe trei luni . . . 4.— " Pentru străinătate:
Un număr 30 flori. Pe un an . . . 24.— cor.

ORGANUL PARTIDULUI SOCIALDEMOCRAT DIN ARDEAL ȘI BANAT.

Apare în fiecare Duminecă.

Ori-ce scrisori și bani să se trimită pe adresa:

„ADEVĂRUL“
SIBIU, STRADA ROSENANGER NR. 14.

Tot aici se primesc și anunțuri cu prețuri ieftine.

Cenzurat!

Convocare.

Comitetul Executiv al Partidului Socialdemocrat din Ardeal și Bănat conchiamă toți membri *marei comitet* al Partidului, cât și pe toți conducătorii *sindicatelor, grupărilor și secțiunilor* cari dispun de peste 200 membri, la o **consfătuire intimă** ce se va ține la 10 și 11 Maiu st. n. 1919 în Sibiu.

Scopul acestei *consfătuiri* va fi *cimentarea mișcării sindicale și politice* din Ardeal și Bănat.

Comitetul executiv.

Conferința socialistă din București.

Partidul socialist din România a convocat pe 30 Martie o conferință a partidelor socialiste din toate provinciile alăturate României. Din cauza greutăților de comunicație Basarabiei și Bucovinei nu s'au prezentat la această conferință. Partidul socialdemocrat din Ardeal și Bănat a fost reprezentat prin tovarășii Iosif Ciser și Iosif Receanu. Afară de comitetul executiv a partidului socialist din România cu sediul în București au mai fost reprezentate și secțiunile din diferite orașe din România.

Conferința a avut menirea să discute și să hotărască conchemarea unui congres al tuturor partidelor socialiste din România unită și să formeze un singur bloc socialist, un mare partid care să ia lupta mai intensiv, și cu mai mult efect contra nedreptăților sociale, contra sistemului corupt și putred și pentru îndreptarea stărilor rele în cari suferă poporul român.

Tocmai pe când eră convocată conferința se desbătă cu vigență procesul conducătorilor mișcării socialiste din capitală și aceasta a împedat mult luarea unor hotăriri privitor la formarea imediată a blocului socialist. De altfel situația nu e coaptă într'atâta ca întreaga mișcare socialistă din România unită să fie pusă sub conducerea unui singur comitet executiv. Totuși această conferință a discutat foarte importante chestiuni de tactică și la început deși au fost divergențe de păreri privitor la tactica mișcării socialiste, mai târziu, după desbateri îndelungate și argumentări strașnice din ambele părți s'a ajuns la înțelegere.

Asupra ideilor desbătute la această conferință vom publica în viitor un articol pentru a le face cunoscute tovarășilor noștri. Acel publicăm o comunicare votată de conferință din care reese despre ce s'a discutat la conferință și exprimă rezultatul la care s'a ajuns.

Comunicare.

Conferința socialistă premergătoare congresului convocată la București pentru ziua de 17/30 Martie, n'a putut lua extensiunea dorită din pricina detențiunii conducătorilor din București a procesului și greutăților de poștă și transport.

Conferința a luat din această pricină caracterul unei consfătuiri intime la care a luat parte delegați din Ardeal, Iași și comitetele centrale provizorii.

Subscrieți la împrumutul Adevărului.

Redacția și administrația ziarului „Adevărul“ lansează un apel către toți tovarășii noștri cerându-le să contribuie cu micile lor economii la apariția zilnică a „Adevărului“ subscriind cu toții *Bonuri de împrumut* al cărui scop este crearea unui fond puternic al foii noastre, pentruca zilnic să poată servi interesele muncitorimei, să ia apărarea celor prigoniți și să lupte pentru stărpirea sărăciei ce bântuie la noi.

Un **Bon** costă 25 Lei (50 coroane) și se poate plăti și în 2 rate. După primirea banilor administrația trimite aceluși tovarăș *Bonul* completat cu numele plătitorului. După 2 ani dela subscriere toate Bonurile le rescumpărăm, adevă înapoim împrumutul dat foii noastre tuturor aceloră cari își cer banii înapoi, cu o dobândă de 10%, adevă în loc de 25 Lei dăm 30 Lei.

Toți acei cari împrumută „Adevărul“ devin proprietarii lui. Să începem pria a comuniză propriile noastre instituțiuni.

A fi liber și a fi fost creat, sunt două calități ce nu se învoiesc. A afirmă în același timp că D-șeu a creat ființele și că le-a dat libertatea este o curată contradicere.

Rezultatul acestei consfătuiri, în care s'au atins toate chestiunile de program și tactică se poate de pe acum spune că va fi cât se poate de fructuos pentru unirea, disciplina și viitorul mișcării socialiste din România vitregă.

Toți tovarășii prezenți au recunoscut în numele organizațiilor ce le reprezintă, că aceeași tactică de până acum: pe față, de masă, politică și sindicală, rămâne și pentru viitor cea mai bună și sigură pentru organizarea proletariatului în partid de clasă și pentru lupta pe care acesta o duce pentru democratizarea țării, pentru nevoile de toate zilele a muncitorimei și pentru cucerirea puterii politice în scopul transformării societății actuale burghezo-capitaliste în societate socialistă.

Partidul socialist și
Uniunea Sindicală din România.

Insemnări.

Știi românește?

Cetim în ziarele românești din Sibiu: titluri de articole și fraze: „Vox populi“, „Quo-usque tandem“, „Pro domo“, „Drang nach Osten“, „Tregua Dei“, „Far West in Ungarn“, „Senatus populusque Romanus“, „In Paresim“, „Enrichiez vous“ etc.

— Băde Ioane știi ce înseamnă aceste cuvinte?
— Ferească Dumnezeu. Poate că nici domnii aceia nu știu cari le-au scris.
— Ba aceia trebuie că le știu, că de nu le știau, nu le scriau.

— Atunci de ce n'au scris tot articolu în limba aceea, se vede că numai cuvintele astea le știu. Ori poate că de aceea au scris așa ca să nu înțelegem noi, sau a uitat a scrie românește (!).

Închiderea cârciumelor.

Nu la noi. Nu vă speriați domnilor cârcimari. La noi va fi permis încă multă vreme a se vinde otravă poporului și încă pe bani scumpi. Ce să-i faci dacă la noi domnește credința, că un popor treaz nu se poate guvernă.

Dela începutul anului viitor America va rămâne fără nici o băutură. Va fi oprită și fabricarea și vinderea și importarea lichidului otrăvitor. (Curat bolșevism). Se vor închide (de silă se înțelege) 300 de mii de cârciume și peste o mie de fabrici de rachie și 1.294.000.000 de dolari vor rămâne anual în buzunarele americanilor. Presupunând că fiecare a treilea om din America eră bețiv, astfel se vor trezi 35 de milioane de oameni. Câtă avere nu se economisește... Câtă sănătate nu se scoate din pericolul bolilor... Câte scandaluri nu se înlătură... Câte nenorociri nu se evită... Și educația culturală va lua locul beției. Oare veni-vor americanii la noi să se îmbete?

Vai celor învinși.

Cetim în „Socialismul“:

Au trecut mai bine de douăzeci și trei de veacuri, decând un învingător trufaș a aruncat învinsului cuvintele acestea. Pe atunci nu se știa ce este îndurarea. Învingătorul eră jucăria învingătorului. Omorât la început, ca un obiect *netrebuincios* învingătorului, găsi mai târziu ceva îndurare: nu i se mai luă viața, ci fiind tîrît ca rob în țara învingătorului, spre a fi pus la muncă, i se tăiau doar picioarele ca să nu fugă.

Tot mai blând a devenit în urmă învingătorul. N'a mai omorât, n'a mai rețezat picioare, n'a mai tîrît în robie. Legat de glia strămoșească, învinsul a fost pus să muncească laolaltă cu părinți, nevastă și copii, pentruca rodul muncii lor să poată asigura învingătorilor un traiu îmbelșugat și lipsit de griji.

Ba dela o vreme învingătorii, știind cât de schimbător e norocul armelor, s'au cruțat între ei și s'au mulțumit să impileze numai norodul de sub cârmuirea învinșilor. Învingători sau învinși, cârmuitorii își ziceau frați. Certuri nu se iveau între ei decât pentru a împărți prada, rodul muncii atotrăbdătorului norod muncitor.

Intr'un târziu a înțeles aceasta și prostimea cu degetele noduroase și palmele bătătorite. Aci a intervenit călușul cenzurei.

Cetiți!**Răspândiți!**

Pentru „Adevărul Socialist“.

**Către muncitorii din mine, fabrici și ateliere! Către țărani, lucrătorii pământului!
Către micii meseriași și negustori! Cu un cuvânt către popor!**

Muncitorimea 'n lupta sa pentru desrobire are lipsă de multe unelte de luptă. Așa de pildă sunt organizațiile de breaslă (sindicatul), organizația de partid care duce lupta politică. Dar la tot cazul cea mai puternică unealtă de luptă e *presa*. Muncitorimea din Ardeal și Banat își are presa ei socialistă: „Adevărul“. Aceasta este singura foaie care ia apărarea tuturor asupriților, nedreptățiților, ea scoate la iveală și biciuște în fața lumii întregi toate nedreptățile ce se fac pe spatele poporului muncitor.

Dacă prin organizația economică muncitorimea, prin mari sacrificii și lupte își câștigă o plată mai mare, atunci „Adevărul“ e acela care luptă pe cale politică, ca câștigul acesta să nu-i fie răpit din buzunar prin scumpirea pâinei, a cărnei și îmbrăcăminte. Dacă muncitorii se organizează în secțiuni de partid, „Adevărul“ e acela care îi conduce, îi povătușește și-i învață cum să ducă această luptă politică: Lupta politică nu e altceva decât o luptă economică ascunsă.

Foile răsar acum ca ciupercile după ploae și toate vorbesc în numele poporului, în numele democrației, a libertății.

Cum se pot apăra muncitorii pe ei înșiși? Numai așa, dacă cetind „Adevărul“, care demască pe toți dușmanii poporului, îi va cunoaște pe aceștia și nu vor da încredere vorbelor lor lingusitoare. Deci „Adevărul“ e de absolută trebuință în casa fieștecărui muncitor. Acel muncitor care nu e abonat și nu lucrează pentru răspândirea „Adevărului“, e trădătorul clasei sale, care nu se interesează de familia sa, de viitorul copiilor săi. Deci nu poate fi socotit de muncitor conștient și organizat acela care nu e abonat la „Adevărul“.

Dacă războiul v'a ridicat ceva, apoi nu uitați că acum întreaga lume se aranjază din nou, fiecare pătură socială își caută locul său în societate, ce credeți voi? unde e locul vostru? Dacă cugetați bine, atunci voi nu puteți fi decât socialiști, să luptați alături cu muncitorimea dela orașe a cărei țintă este: *nici pâine fără muncă, nici muncă fără pâine!* Și atunci trebuie toți să vă abonați la „Adevărul“, să formăm marea tabără a acelor, cari luptă pentru bunul traiu al celor asupriți.

Voi micii meseriași și negustori, cari ați avut un mic capital și cari ați început cu speranțe mari prăvăliile voastre, vedeți că aceste speranțe nu s'au împlinit. Munciți mai mult decât un muncitor. De multeori voi sunteți și inășul și calfa și stăpânul și tot nu înaintați. Nu v'ați întreat: oare de ce? Povestea e veche, pentru că voi nu puteți lua lupta cu capitalul mare, puteți fi numai sluga lui, căci între producător și consumator e capitalul mare care culege tot câștigul și vouă nu vă rămân decât firmiturile. Voi sunteți așa numiții „cerșetori în haine negre“. Locul vostru ar fi și este alătura de muncitorime și țărănime, în partidul socialdemocrat. Așa după cum micii meseriași din Anglia, Franța și Germania sunt toți membrii partidului socialdemocrat, căci s'au convins că numai acest partid este acela care luptând pentru ridicarea clasei muncitoare, luptă todeodată și pentru micii meseriași și comercianți, căci dușmanul le este comun: capitalul mare. Dacă aceasta o știți, atunci lucrați, faceți agitație ca „Adevărul“ să pătrundă în toate casele, la toți cunoscuții voștri, că numai așa vă veți îmbunătăți starea.

Deci ne adresăm vouă tuturor muncitorilor, țăranilor, meseriașilor și comercianților, răspândiți „Adevărul“ căci e singura foaie sinceră, care apără interesele celor ce muncesc. „Adevărul“ e facla care luminează calea muncitorimei în labirintul acesta de minciuni. „Adevărul“ este foaia care biciuind nedreptățile, îmbărbătează poporul la luptă, îl face conștient de chemarea sa, e singura foaie serioasă de critică, e singura foaie care nu se lasă plătită. E datoria tuturor acelor cari nu trăesc din munca altora să o aboneze și să o răspândească, ca mărindu-se să poată duce lupta și cu mai mare succes. La muncă tovarăși, căci în zile grele se cunosc adevărații prieteni, oameni convinși cari nu se dau înapoi dela sacrificii și luptă. **Faceți-vă toți datoria!**

Comitetul executiv.

ALEXANDRU PETŐFI

APOSTOLUL.

TRADUCERE DIN ORIGINAL DE ȘT. O. IOSIF

Dar ia auzi, ce zvon, ce note stranii!
Ascultă robul, tot mai mult ascultă,
Și e atât de adâncit în ascultare,
Că nu cutează nici să mai respire,
Și sufletu-i închis se luminează,
Cum se deschide floarea 'n soare, —
Și prinde robul să zâmbească
Intâia oară după zece ani!
O păsărică s'a oprit pe zidul temniței.
Aproape de fereastră
Acolo stă și cântă mica pasăre;
Ah, dulce, dulce ciripeștel!

Și zise robul ori: gândi numai,
Nu îndrăzneă să spue-o vorbă,
Ca nu cumva să fugă micul oaspel
„Oh, Doamne, Doamne, ce bine mă simt!
Aud intâia oară ciripiri
De când trăesc aci,
Și-i mult, așa de mult, d'atunci!
Mai cântă, păsărică dragă, cântă!...
Când te ascult mi aduc aminte
Că am trăit și eu odată, că
Și azi trăesc,
Imi vine 'n minte tinerețea,
De mult pierduta tinerețe.
Frumoasa primăvară, floarea
Acestei primăveri, frumoasa dragostel!

Mai cântă, păsărică dragă, cântă!...

Tu-mi redeștepti durerile,
Dar totodată mă și mângâii
Și o dure-e mângâiată
Mai dulce e ca bucuria.

Mai cântă, păsărică dragă, cântă!...

Dar cine te-a trimes aci?
Cine ți-a spus să te cobori
Pe zidurile astea negre, unde
Blestemul doar coboară?...
O, Doamne sfinte, presimțirea asta
Pe mine mă omoară,
Cu fericirea ei prea mare mă omoară!
O presimțire am,
Că voi fi liber,
Și n'o să mor sub bolțile acestea, ci
Sub cerul liber și frumos...

Tu pasăre ciripitoare,
Tu liber călător din lumea liberă,
Tu ești solia libertății! —
Așa e, simt că e așa
Fii tare inimă, de nu te a frânt durerea,
Să nu te omoare bucuria:
Sătulă-i lumea
De jug și de ticăloșie,
Și mai intâiu deschide porțile
Mormintelor acestora.
Acei ce pentru libertate
Au pățimit
Vor plânge cei d'intâiu de bucurie!
Tu pasăre ciripitoare,
Tu liber călător din lumea liberă,
Tu ești solia libertății!

În broasca porței scârțâie o cheie, —
Și păsărica zboară speriată;
Deschisă-i poarta, temnicerul
li spune robului? „Ești liber“.
Gemu de bucurie robul,
Și s'apucă de cap cu mâinile,
Par'că voia să-și ție în loc mîntea,
Ce începea să l părăsească.

„Aci-i!“ Strigă copilăros de vesel
„Aci e! N'o lăsați să sboare,
Nu am înebunit... Știu tot
Ce s'a 'ntâmpat: sunt liber...
E liber deci poporul, patria?
„Ce ai cu patria, nemernice“,
Răspunse temnicerul mormăind,
„Fii mulțumit, că tu ești liber“.

Da robul nu-l mai auzi că mîntea lui
Eră departe... într'o clipă
Cutreerăse jumătate lumea,
Și căută mormântul,
În care doarme dulcea lui iubită,
„Intâi la tine, moartă scumpă sufletului meu,
Intâi la tine; cum m'ai căutat,
Așa am să te caut eu acum,
Ca să sărut pământul,
Ce ți dă odihna țiel...
Oh, ce mult ține, până să mi deslege
Din lanțuri mâinile, picioarele;
Mai lungi sunt clipele acestea,
De cum au fost toți anii lungi și triști
Din închisoare!“ (Va urmă.)

Conferința de pace.

Organizarea muncii.

Comisiunea muncii și-a terminat lucrările. Concluziile care vor fi supuse aprobării conferinței sunt de două categorii. Prima parte prevede crearea unui organism permanent de egalizare internațională a muncii. Se prevede crearea unui birou internațional al muncii pus sub direcția unui consiliu de administrație.

A doua categorie cuprinde următoarele declarațiuni, cari, după cererea comisiei, urmează să fie înscrise în tratatul de pace:

1. Nici în drept, nici de fapt munca individului nu poate fi asimilată unei mărfi sau unui articol de comerț. 2. Dreptul de asociație și de coaliție este garantat funcționarilor și muncitorilor, pentru orice scopuri cari nu sunt contrare legilor profesionale. 3. Orice muncitor la muncă, în industrie și comerț înainte de 14 ani. Intre 14 și 18 ani băieții și fetele nu vor putea fi supuși decât unei munci compatibile cu puterile lor fizice, urmând ca în acest timp să continue și instrucția lor profesională. 4. Orice muncitor are drept la un salariu care să i asigure o viață convenabilă, în raport cu civilizația timpului și a țării sale. 5. Salariile vor fi egale pentru munci egale, fără deosebire de sex. 6. Toți lucrătorii au dreptul la odihnă. Duminica, sau la un repaus echivalent. 7. Limitarea orelor de lucru pe baza de 8 ore pe zi sau 48 pe săptămână. Excepții se admit pentru țările în cari condițiile climatice sau desvoltarea rudimentară a organizației industriale, determină diferențe apreciable în producția muncii.

Revoluționari sau apostoli?

Sub numele revoluționari se reunesc azi toți acei ale căror idei noi sunt în completă opoziție cu ceea ce am moștenit noi din moși strămoși.

Ori cred că trebuie să ne lăpădăm de această iluziune care ne face să credem că instituțiile actuale au existat totdeauna și nu au evoluat decât puțin câte puțin. Unele din ele nu își au începuturile mai vechi de o mie sau două de ani.

Când primul om a spus „acest câmp este al meu și numai al meu” a făcut un act revoluționar.

Se știe de asemenea că la familiile primitive descendența se stabilea numai după mamă, nu și după tată, așa că atunci când primul

om a spus „acest copil este al meu” a făcut de asemenea un act revoluționar.

Cu toate acestea, proprietatea și familia, cu filiațiunea părintească, s'a stabilit cu toată opozițiunea celor ce țineau la obiceiurile cari deveniseră adevărate legi ale epocii de atunci.

Până la 1775 se considera sclavajul negrilor ca indispensabil prosperității Angliei, iar cincizeci de ani mai târziu se considera ca cel mai mare rău al omenirii, și azi Anglia e pentru libertatea tuturor națiunilor.

Nobii feudali considera ca ocupațiunea cea mai onorabilă de a sta la pândă în castelele lor și a se repezi pentru a jefui negustorii ce treceau în apropiere sau a-i forța a plăti taxe enorme. Astăzi ne întrebăm cu mirare cum s'a putut întâmpla așa ceva.

Dacă ne-am reîntoarce și ne-am presupune că am trăi în vechile timpuri ale epocii cvaternare, de sigur, cu cele mai prodigioase sforțări ale imaginației, ne-ar fi lipsit orice element pentru a ne putea face o idee de societate modernă.

Dar în timpurile vieții noastre? Cine nu și aduce aminte acum vreo douăzeci de ani când acel ce se gândea la cărma balonului era considerat ca nebun, că și-a pierdut el cămașa.

Nu mai vorbim de aeroplan, automobil sau telegraf: fără fir etc.

Toți acei ce au inventat aceste utile mijloace cari ajută progresul omenirii, au fost niște revoluționari.

Am putea pe tema aceasta aduce mii de exemple. De ce atunci am considerat pe socialiști ca niște bandiți. Oare interesul nostru e să oprim evoluția lumii în loc. Din două una. Ori baza pe care se rezămă teoriile revoluționare sunt bune și sunt bazate pe principii științifice orice am face nu le vom putea opri noi în mersul lor triumfal. Ori nu au la bază ceva solia și atunci ca orice reformă utopică se va prăbuși singură și în cel mai scurt timp.

»Muncitorul«.

Către grupele minerilor.

Cassierii tuturor grupelor sunt rugați că în timpul cel mai scurt posibil să vină la Sibiu spre a-și face dările de seamă și a-și lua mărcile trebuitoare pentru ca grupele să înceapă funcționarea lor regulată.

Comitetul Central provizoriu.

Voi așteptați zădarnic...

Voi așteptați, dar vai o fi zădarnic
Căci cnutul vostru propriu tragic va lovi,
Propteaua visului vost azi e ruptă,
Voi așteptați, dar vai o fi zădarnic,
Voi bravi copii ce v'ați zdrobit în luptă
Sub umbra voastră moartă veți pieri...

— Un glonț — ș'apusul vostru moare,
— E cel din urmă apus de soare.

În ziua-aceea ceasul când va bate
Va tremură pământul lung din rădăcini,
Un vuet surd va tremură în gloate.
În ziua aceea ceasul când va bate
Nădejțile vor fi împrăștiate
Ca lacrimii din ochii voștri străini.

Azi cel din urmă corn de pâine...
Și mâne? Ce veți face mâne?...

Voi așteptați, dar vai o fi zădarnic
Căci zdrențele credinței voastre s'au pierdut
Și flamura stindardului vost cere sânge...
Voi așteptați, dar vai o fi zădarnic —
Într'un barbar nu veți un tip ce plânge,
Copii viteji cu sufletul de lut.

Vor răsună barbarii din trompete
Și voi veți trece în marș de siluete...

Va picură din ochii voștri durerea
Cum picură furtuna nopții sus din cer
Și babilonice castele-or fi sfărmate
Cum se sfărâmă'n ochii voștri puterea
Și idoli închiși în temple sigilate
Vor fi pătruși de negrul adevăr...

Azi cel din urmă corn de pâine...
Dar mâne?... Ce veți face mâne?...

Maieru.

Iustin Ilieșiu.

FOILETON.

Din zilele noastre.

Sora de ocrotire.

În Consiliul Dirigent din Sibiu, adică în ministerul nostru al Ardealului și Banatului, se află un resort nou în felul său: Resortul Ocrotirilor Sociale.

El este creat de vremile mai noi ale noastre. Sunt sigur că mulți nu vor cunoaște chemarea acestui resort, deși ea este una dintre cele mai frumoase, mai înalțătoare, și mai trebuțoare.

Resortul acesta are să se îngrijască de sănătatea publică, de spitaluri și de instituții de binefacere, adică de ocrotirea celor bolnavi și suferinzi.

Resortul Ocrotirilor Sociale trebuie să ocrotească pe schilaviți (invalidii) războiului, apoi pe orfanii și văduvele celor căzuți în războiu.

Tot în sarcina sa cade îngrijirea de cassele asigurărilor muncitoriești, cari astăzi sar în ajutorul muncitorilor în caz de boală, dar cari mâne de sigur vor da asigurare în toate cazurile necesare, devenind adevărate instituții ocrotitoare ale muncitorimii.

Pe scurt zis acest resort are chemarea de a purta grijă de cei ajunși la năcaș, a le da ocrotire în cel mai larg înțeles omenesc și a lua măsuri de preîntâmpinarea relelor, cari s'ar putea năpăstui asupra oamenilor.

Dacă rezultatul muncii acestui resort încă nu se poate vedea de acia pentru cari în primul rând se muncește, aceasta nu este vina a celor ce muncesc în acest resort, ci a im-

prejurărilor însăși în cari și-a început și și continuă munca.

Se știe doar că Consiliul Dirigent și astfel și resortul acesta s'a născut din vârtejul revoluției, atunci când totul avea pornirea de a se descompune, atunci când tot organismul nostru public și astfel și cel administrativ era în cel mai mare proces de desfacere.

La minuni nu se poate aștepta nimeni, în împrejurări de astea. La noi nu s'a ajuns nici să se închege statul însăși, dar apoi să te gândești la întocmirea interioară a lui, la întărirea lui, la curățirea lui de multele rele existente astăzi.

Cu toate greutățile ce le-aduc zilele noastre, Resortul Ocrotirilor Sociale — se înțelege — lucrează înainte.

Una din noile sale isprăvi, vrednice de a fi cunoscute în cercuri cât mai largi, este de a chema femeia și a o pregăti pentru alinarea suferințelor celor bătuți de soartă.

Ea, femeia, înzestrată dela fire cu atâtea însușiri nobile, va găsi în ocupația ei nouă un titlu negrăit de frumos:

Soră de ocrotire!

Cu alte cuvinte îngerul veghiător și ajutor prin graiu și faptă al oamenilor.

Dar femeia își va găsi în ocupația aceasta și un izvor de câștig.

Fiecare comună este chemată să aibă cel puțin câte o soră de ocrotire, după numărul locuitorilor.

Sora de ocrotire va trebui să supravegheze pe toți orfanii, să fie sfătuitoarea văduvelor și invalidilor, să sfătuiască pe mame cum să și îngrijască copiii dela cea mai fragedă vârstă începând, să combată superstițiile (credințele

d.șarte) stricătioase sănătății, să îngrijască împreună cu moașele de femeile în stare binecuvântată (gravide) și cari au dat naștere (iehuze). Pe scurt zis rolul sorei de care amintesc este ocrotirea socială-igienică a populației, care până acum a fost lipsită de această ocrotire și lăsată în voia sorții.

Și unde se simte lipsa sorei de ocrotire mai mult decât în casele noastre, ale muncitorilor. Bărbatul, pentru a asigura traiul familiei sale, e silit să meargă la lucru chiar și atunci când nevasta sa e bolnavă. În ce hal ajunge familia, o știe numai acela, care a trecut prin greutăți de felul acesta.

Nevasta bolnavă a muncitorului rămâne părăsită acasă, bărbatul muncitor fără mâncare, copilășii lăsați în voia sorții, casa necurățită și altele.

Iată dar că și pentru acest rău, de care am suferit și suferim, se pregătește leacul prin sora de ocrotire. În cazuri ca cele mai sus amintite ea, sora aceasta nouă, este chemată să ne alineze durerile, să ne ușureze greul vieții.

Tocmai acum Resortul Ocrotirilor Sociale publică concurs pentru astfel de surori. Surorile acestea — după cum reese din concurs — trebuie pregătite în școală, ca să și cunoască chemarea.

Cred că se vor găsi și femei din clasa muncitoare, văduve ori fete, cari cu dragoste se vor consacra acestei cariere. Căci cine mai bine ar putea sări în ajutorul familiei muncitorului, decât femeii, trăite în viața lui.

Așadar femeii, cari aveți dragoste în munca pentru alinarea durerilor conștienților voștri, înscrie-văți la cursul surorilor de ocrotire cât mai multe.

Ioan Apolzan.

Ajutorarea invalizilor, văduvelor și orfanilor.

Consiliul Dirigent Resortul ocrotirilor sociale a ordonat conscrierea tuturor invalizilor, văduvelor și orfanilor de războiu cari se află pe teritoriile românești de sub conducerea Consiliului Dirigent român din Sibiu. Ajutorarea acestor victime a crâncenului războiu este bine venită căci suferințele lor întrec orice margini. Autoritățile comunale sunt rugate să facă conscrierile cât mai îngrabă pentruca să se poată începe ajutorarea lor. Mai jos publicăm directivele privitoare la conscriere.

Scopul conscrierii e:

1. de a avea o evidență a tuturor invalizilor, văduvelor și orfanilor de războiu;
2. de a putea alege acei invalizi (văduve și orfani), cari de fapt sunt avizați la ajutorul statului;
3. de a putea alege acei invalizi (văduve, orfani), cari în mod urgent trebuie să fie ajutați, neașteptând decizia definitivă asupra tuturor conscrișilor.

Conscrierile să fie executate prin o comisiune specială în fiecare comună (oras), care comisiune să fie în următorul mod constituită: primarul ori reprezentantul lui, ca președinte, câte un preot ori învățător ca reprezentanți a diferitelor confesiuni și 2-4 bărbați (femei) de încredere ca reprezentanți ai invalizilor (văduvelor, orfanilor).

A se conscrie sunt toți invalizii (invalidile), toate văduvele și toți orfanii din războiul trecut. Invalid (invalidă), e fiecare bărbat (femeie), care a servit la o formațiune militară ori în stabilimente ori funcțiuni menite spre folosul armatei și cari prin, ori în urma evenimentelor războiului și-au pierdut în parte ori total integritatea trupească și în urma ei capacitatea de a se valida în mod corespunzător.

De conscriși sunt toate văduvele și toți orfanii după ofițeri, soldați, muncitori, căzuți în luptă ori morți, prin, ori în urma evenimentelor războiului, ori în fine dispăruți fără orice știre, de mai mult de 2 ani.

A se conscrie sunt și acelea femei, cari au trăit în legătură ilegală cu bărbatul căzut (mort, dispărut), în caz că au rămas și orfani dela acel bărbat și în caz, că au fost susținute de dânsul.

Conscrierile să se facă în mod conștiincios pe baza documentelor particulare necesare și pe baza judecăței serioase și nepreocupate a comisiei comunale, care va purta toată responsabilitatea pentru datele aduse în foaia de conscriere. Să fie executate în câte două exemplare asupra fiecărui invalid (inclusive membrii familiei) și fiecărei văduve (incl. orfani)* și să fie finite până în 30 Aprilie a. c. Un exemplar are să rămână la primariat, al doilea să se expedizeze la prefectul județului, care le va trimite prin curier la Resortul Ocrotirilor Sociale.

Pe baza acestor conscrieri se vor exmite apoi comisii mixte medicale, cari vor stabili, întrucât conscrișii sunt avizați la ajutorul statului și vor fixa felul și mărimea ajutorului. Acest ajutor va fi ori în formă de penziune, ori prin creștere, ori perfecționare, prin tratament gratuit, ori în fine prin întreținere totală prin stat (azile).

În cazuri, cari recer ajutor corespunzător imediat, fără a putea aștepta până la deciziunea comisiei mixte, comisia comună să propună acest ajutor urgent pe foaia de conscriere și să însemneze această foaie pe fața primă cu cuvântul „urgent“.

* Adeca: Pe foaia invalidului se conscriu și toți membrii familiei lui, pe foaia văduvei și orfanii rămași, iar în caz că orfanul ori orfanii ar fi rămas fără tată și fără mamă, adeca orfani de tot se conscriu pe foaia signată „Văduvă, orfani“.

Infățșarea oamenilor prea răi, poartă pecetea suferinții interioare ce dânsii îndură; chiar când au ajuns la toată fericirea exterioară, ei au aerul nenorocit îndată ce nu sunt într'un moment de bucurie, ori nu se prefac.

Nu știu o rugăciune mai frumoasă decât aceea cu care se sfârșesc vechile drame indiene: „De ar putea toate ființele viețuitoare să fie scutite de durere!“

Școală primară actuală.

Terminându-se congresul învățătoresc, la care din cauzele invaziei trupelor maghiare în județul nostru Arad, aproape nime nu a luat parte la congres din aceste părți.

În necs cu cele cetite de prin jurnale asupra deliberatelor din acel congres, în șirele de mai jos mă silesc de a prezenta cât mai pe scurt, mai explicat, care ar fi raportul școlii primare române față cu statul și toate celelalte instituții. Totodată pentru deplina lămurire a opiniei publice în această chestiune pe cât de deficilă, pe atât de vitală fac următoarea grupare:

1. Raportul școlii primare față de stat, ca instituțiune de educațiune și instrucțiune.
2. Să se aleagă ori să se denumească învățătorimea.
3. Formarea camerei învățătoresci.
4. Cauza revizoratelor.
5. Consiliul central de instrucțiune primară.
6. Referenți de secție ai instrucției primare.
7. Raportul școlii primare față de biserică.
8. Instrucția limbei românești în școlile primare neromâne.
9. Nexul dintre școala primară și administrațiune, justiție, poliție, jandarmărie, armată și oficiul sanitar-igienic.

I.

Raportul școlii primare față de stat ca instituțiune de educație și instrucțiune.

Școala română exclusiv numai de stat poate fi în întreaga ei ființă.

Motivare: Scopul școlii primare, al unui stat național; deci și al României mari, este ca prin educațiune să se realizeze o dezvoltare morală așa de superioară, încât sentimentul moral-național să se înrădăcească în toate păturile sociale de jos și până sus.

Astfel se va întrona ordinea, dreptatea și simțul de datorie; cari toate dau garanța prosperării, consolidării și respectul în și afară de hotarale unui stat național și aceasta numai prin statificarea întregului învățământ primar se va putea ajunge mai curând și mai armonios și perfect. Numai în astfel de institute se va putea mai eficace produce devotament și imaginare de cele mai necesare cunoștințe pentru un cetățean demn. Atât în ce privește educațiunea.

Instrucțiunea școlii primare de stat va avea ca scop: împărțșirea elevului cu astfel de cunoștințe practice și de agerirea minții, ca el să devie omul de mâne, mulțumit cu sine, cu ocupațiunea de el aleasă — fiind în permanentă trezviu și aplicat spre a se lumina treptat și în mod autodidactic. Scurt: om de omenie și de inimă; iar nu un rafinat, perfid lenos și lăfășos.

II.

Să se denumească, ori să se aleagă membrii statului învățătoresc?

Corpul didactic al școlii primare, în fața zilelor mari de prefacere; întocmai ca și toți ceilalți factori ai instrucțiunii superioare are să fie denumit din partea statului.

Motivare: Numai cu o astfel de procedură se va putea plasa, ambiționă, permută, înaintă, probă, reglementă, îndreptă, ori delătură mai nimerit membrii corpului învățătoresc.

Între împrejurările date — alegerea — deși s'ar părea mai democratică procedură nu ar putea corăspunde. Nu fiindcă în forma aceasta nu s'ar putea selecționă valorile.

III.

Formarea camerei învățătoresci.

Denumit fiind învățătorul din partea statului, de sine înțeles, că statul are a-i da posibilitatea de a se valoră; să înțelege între limitele și în conformitate cu independența altor oficianți de stat. Spre scopul acesta — în fieștecare județ se va institui o cameră învățătorescă — dintre acei dascăli, pe cari ministrul de instrucțiune îi va designa; pe un period de 2 ani; — în număr de 10 — iar din oficiu vor fi membrii subrevizorului și revizorul.

Chemarea acestei camere va fi de a da îndegătări pozitive în ale educațiunii și instrucțiunii — în conformitate cu recerintele teritoriale ale județului lor. A recomandă manualele corăspunzătoare în sus spre apro-

bare, în jos spre folosire. A se ocupa de cauza frecvențațiunii; a promovă interesul pentru cele sociale și literare.

În fine a delibera ca for de prima instanță în cauzele disciplinare ale învățătorimeii. Al doilea for de apelată, are a fi consiliul central al instrucției primare, apoi în al treilea și ultimul for ministrul de instrucțiune publică.

Partea juridică va fi reprezentată prin jurisconsultul județului. Ședințele camerei vor fi ori bi- ori lunare. Executiva va cădea în resortul revizoratului.

Motivare: Un corp de oficianți publici, cu o chemare așa de sublimă, nu se poate conduce prin alți oameni de alt fach, — decât numai și numai prin bărbați vrednici din sânul său. De această maturitate, independență și demnitate statul învățătoresc este conștiu și pedepplin apt.

(Va urmă.)

Pavel Dârlea.

ȘTIRI.

— Insigne roșii de 1 Maiu se găsesc la administrația ziarului „Adevărul“ prețul 30 fileri. Fiecare muncitor să poarte la 1 Maiu semnul serbătoarei mărețe care este serbătorită de muncitorimea organizată din lumea întreagă.

— Bolșevismul în Bihor. „Renașterea Română“ scrie, că în Bihor comunistii au ajuns la putere. Au comunizat totul. Au intrat în biserici și au silit pe preoți să preamărească comunismul. Acești venetici au declarat că nu mai recunosc avere privată și au recvirat toate casele publice până când și palatul episcopului Radu și și-au instalat birourile în el. Au confiscat toți banii publici și au fixat plăți egale pentru toți funcționarii și muncitorii. În liceu bolșevistii au interzis propunerea religiei și în locul ei au obligat prelegeri despre bolșevism. În Oradea-mare au scos pe episcopul catolic Széchenyi din casa lui proprie lăsându-i numai o singură cameră ca și la ceilalți cetățeni neînsurați, iar pe vicarul Ciorogariu împreună cu alți patru fruntași i-au închis. În Oradea apare „Steagul Roș“ și în Budapesta „Foaia Țăranului“, cari sunt răspândite cu mult zel în popor. (Rep.)

— „Donă fitniciei“ românești ce se tipăresc dincolo de linia demarcațională (unde nu este cenzură). Una „Glasul Poporului“ în Budapesta redactată de G. Avramescu, și alta „Înainte“ sub conducerea lui Traian Novac. „Patria“ scrie că aceste foi se întitulează organe ale partidului socialdemocrat și sunt pline de insulte la adresa fruntașilor socialiști din Sibiu și ale tuturor oamenilor noștri politici de aci și din vechiul regat în frunte cu regele Ferdinand. O fi adevărat, și noi am aflat de apariția lor, dar linia demarcațională fiind așa de strict păzită nu ne-a căzut în mână numerii cari ne înjură și așa n'am putut lua măsuri contra lor. Noi credem că e un avantaj ca cel puțin Consiliul Dirigent să fie în poziția de a ști ce se petrece peste graniță și ce ne privește pe noi să ne facă cunoscut. E o slăbiciune ca dușmanii să știe tot ce faci tu, dar tu să îți bagi capu în nisip să nu vezi ce faci ei.

— Germania nu primește condițiile. Din Berlin se anunță că guvernul german în consiliul de eri ținut sub presidenția cancelarului Ebert, a hotărât să nu primească condițiile impuse de puterile aliate.

— Tov. Flueraș s'a reintors dela Paris. Sâmbătă a sosit la Sibiu tov. Ion Flueraș care a fost trimis la Paris spre a reprezenta interesele noastre la conferința de pace. De asemenea s'a reintors și tovarășa Dr. Nora Leményi, care însoțise pe tov. Flueraș la Paris.

— Țăranii din Bosnia pretind autonomie. Partidul țărănesc din Bosnia și Herțegovina, de sub șefia lui Raditch a votat o moțiune, prin care arată că nu va dezarmă până ce nu se va recunoaște autonomia Bosniei și Herțegovinei.

— Modificarea calendarului în Jugo-Slavia. Scupcina (camera) Jugo-Slavă a hotărât aplicarea calendarului gregorian (nou) în toată Jugo-Slavia. Probabil că modificarea se va face în acelaș timp ca în România.

— **Făuritorii războiului pedepsiți?** Publicăm cu rezervă următoarele: „Din sursă absolut demnă de încredere” află ziarul „Patria”, că foștii miniștri ungari Wekerle, Sztérynyi și Szarmay, împreună cu magnatul ungar contele Károlyi George au fost judecați la moarte de către guvernul revoluționar și după o jumătate de oră, au și fost executați. Fabricantul Weiss Manfred, proprietarul fabricelor de muniții din Csepel s'a sinucis. Motivul sinuciderii este următorul: Muncitorii i-au sequestrat toată averea și i-au constrâns să lucreze și el pentru 60 cor. la zi, ca și oricare alt muncitor.

— **Comerțul eliberat în România.** Regele a semnat decretul prin care este liberă și nesupusă nici unei restricțiuni orice vânzare și cumpărare a mărfurilor în teritoriul țării cum și transportarea dela o localitate la alta. Se abrogă orice dispozițiune luată prin orice lege, decizie regulament dela începutul războiului european contrarii acestui decret. Rămâne în vigoare numai prohibia comerțului cu inamicul.

— **Spre încheierea păcii.** Din Paris s'a anunțat că Congresul de pace va începe încă în decursul săptămânii curente lucrările preliminarilor de pace. Toate subcomisiunile însărcinate cu chestiuni de teritoriu și-au terminat lucrările. (Ag. Dacia).

— **Reforma agrară în teritoriile anexate de sârbi.** Scupcina a mai votat un proiect de lege prin care se expropriează marea proprietate din teritoriile anexate, care va fi împărțită populației rurale în proporția de minimum 5 hectare pentru fiecare cap de familie. În legătură cu acest proiect guvernul a invitat populația dela orașe să se stabilească în teritoriile anexate, unde i se va da pământ, vite de muncă, material de gospodărie.

— **Propunerile lui Lenin către Statele-Unite.** Față cu atitudine hotărât ostilă bolșevismului pe care au luat-o puterile occidentale europene, se asigură în cercuri bine informate că Lenin a făcut propuneri secrete de tratative guvernului american prin intermediul a doi bărbați politici americani, cari în ultimul timp au făcut o călătorie de studiu și informație în Rusia. Lenin ar cere încetarea ostilităților, cu admiterea sub o formă oarecare a bolșevicilor la conferința păcii. Rămâne de văzut ce primire vor face conducătorii adunării dela Paris dornică și grăbită astăzi mai mult ca oricând de a redă, în sfârșit, efectiv pacea omenirii obosite.

— **Trupe ungare în Rusia.** „Dacia” scrie că la Nicolaev au fost lupte sângeroase între bolșevici și ucraineni. Orașul în mai multe rânduri și-a schimbat stăpânul. Intre trupele bolșevice au fost batalioane ungurești compuse din foști prizonieri. Ei aveau steag roșu pe care era scris: „Republica maghiară a muncitorilor.”

— **Pretențiile Italiei asupra portului Fiume.** Telegrammele sosite din Paris confirmă știrile răspândite de ziarele din Roma, că guvernul italian a depus congresului de pace o notă cu care justifică dreptele sale pretensiuni asupra orașului port Fiume. În aceasta Italia a declarat că nu renunță la nici un caz la Fiume.

— **Înlăturarea administrației bulgare.** În Bulgaria întreagă autoritățile polițienești bulgare au fost destituite și înlocuite cu trupe engleze, iar celelalte autorități puse sub controla trupelor de ocupație.

— **Ceho-Slovacia și-adevăr aminte.** Ziarul „Narodna Politika” din Praga anunță că guvernul ceho-slovac a ordonat confiscarea tuturor moșilor a contelui Clam-Martinitz, fost prim-ministru al Austriei, și totdeodată veșnica sa expulzare din republica ceho-slovacă. (Bolșevizm).

— **Cetim în „Izbânda”:** Frankfurter Zeitung face o vie propagandă pentru o apropiere între Germania și Rusia, pentru crearea unui bloc comunist contra Antantei, Germania, Rusia și Ungaria trebuie să se unească pentru a înfrânge imperialismul apusean.

— În Adunarea națională din Weimar Scheidemann a avut o esere violentă contra condițiilor de pace cari se impun Germaniei.

— Deutsche Allgemeine Zeitung află din Weimar că guvernul va veni în curând cu un proiect de lege prin care Sfaturile de muncitori, țărani și soldați vor fi recunoscute ca instituții oficiale.

— **Luptele spartachiștilor.** În Frankfurt a./M. au avut loc lupte sângeroase între spartachiști și trupele guvernului, au murit 13 oameni și s'a rănit câteva sute. Oare nu se poate altfel?

— **Statul major economic al fostei administrații militare din România a început lichidarea și va prezenta socotelile pretențiilor, respective ale îndatoririlor statului major economic.** Toate persoanele și instituțiile cari au stat în legătură cu statul major economic din România sunt rugate să-și anunțe până la 31 Martie 1919 pretențiile respective să-și achite până la termenul amintit îndatoririle. Pretențiile ridicate după acest termen nu vor fi luate în seamă. Anunțarea e a se face la „Abrechnungsstelle des Wirtschaftsstabes Rumänien, Expositur Wien, I. Stephansplatz Nr. 3”.

Notă. Deoarece anunțul acesta a sosit mai târziu decât termenul pus pentru expirarea lui, s'a luat dispoziții ca să fie prelungit pe un timp nelimitat. (Biroul pressei.)

— **Ce s'a cheltnit în război.** Din Washington se anunță că comitetul creditelor a expus în Parlament cheltuielile făcute de diferitele State în acest război. Statele-Unite au cheltnit în total 30 miliarde 206 milioane; Anglia 40 miliarde 640 milioane; Franța 43 miliarde 400 milioane; Italia 16 miliarde. În 1914 cheltuielile anuale mondiale erau de 10 miliarde, iar în 1918, 70 miliarde.

— **Impotriva Habsburgilor.** Guvernul din Viena a ordonat sechestrarea tuturor obiectelor fostului împărat, în palatul său din Eckert-sau. Palatul a fost declarat de proprietatea statului și el va fi transformat în azil de copii orfani. Știrile neconfirmate până acum spun că guvernul din Viena va ordona expulzarea prințului Max, fratele fostului împărat Karl, din Austria și confiscarea întregii sale averi. Pentru fugirea fostului împărat Karl din Austria guvernul va trage la răspundere pe arhiducele Friedrich care a redactat întregul plan de fugire.

Activitatea noastră.

Conferința tovarășilor din Deva. Cu ocazia trecerii tov. Albani prin Deva muncitorii au fost conchemați la o consfățuire. Tovarășul Deonisie Părvu a încunostințat muncitorii cari s'au adunat în număr mare în sala secțiunii din fosta „Nemzeti Kaszino”, unde tov. Albani le-a făcut cunoscut evenimentele din Budapesta și situația noastră în urma acestor evenimente. Apoi a vorbit despre scopul socialismului pentru care clasa muncitoare a adus atâtea jertfe. Tov. Părvu a reflectat asupra celor spuse de tov. Albani apoi trecând la actualități a întrebat ce va fi cu împărțirea pământului, căci poporul își pierde răbdarea. Pe la noi se zvoneste — spune el — că pământul va fi dat în arendă, ba în parte, ba a treia parte, dacă aceasta e adevărat apoi asta nu e reformă agrară ci simplă tragere pe sfoară. Pretindem ca să se dea 2—3, sau un iugăr de pământ dar să se dea. Cerem ca Consiliul Dirigent să lanseze o ordonanță clară în privința aceasta pentruca spiritele să se liniștească. Apoi mai mulți muncitori zidari se plâng că nu pot merge la lucru în orașele învecinate că nu li se dă legitimație decât, după multă oboseală, pe trei zile, astfel că lucrătorul trebuie să lase lucrul în mijlocul săptămânii ca să vie după altă legitimație. Domniile ne pun toate greutatea de a ajunge la lucru și apoi spun că suntem leneși că nu voim să lucrăm. Pretindem ca Consiliul Dirigent să intervievă să ni se dea legitimații pe timp de 3 luni ca să putem lucra. Tov. Albani promite că va informa pe tovarășii din Consiliu despre cererile lor ca să intervievă să se îndeplinească.

Secțiunea din Deva activează frumos și numără peste 700 de membri.

*

Pentru tovarășii din Sibiu. Membrii Secțiunii române a partidului socialdemocrat, din loc, sunt avizați că darea de partid se va încasa de cassarul secției G. Joandrea, în fiecare Sâmbătă seara între orele 6—7, în localul ziarului „Adevărul” strada Rosenanger 14.

Fondul de agitației și al presei.

În zilele din urmă s'au primit următoarele sume:

N. N. Cherelușanu 2000 cor., N. N. Foleanu 2000 cor., Dr. Ghelenter, Iași (România) 80 cor. — Total 4080 cor.

Lista tov. Ioan Bălosu din Tebia: Opreșa Mihail 1. Ion 1 cor. Visa 1. Ion 1, N. Petca 1, Nic. Groza 1, Czamingier Heinrich 1, Nicolae Stana 1. Ioan 1, I. Trifan 1, G. Benja 1, Azarie Trifan 1, Lőrincz Grasz 1, I. Nicea 1, Ion Dan 1, Traian Groza 1, Todor Simedria 1, Adam Băianc 1, Ion Stana 1. Nicolae 1, Pavel Sipoș 1, Todor Tudoran 1, Adam Tudoran 1, Lazar Tudoran 1, Petru Resleu 1, Petru German 1, Petru Golea 1, Lazar Tudoran 1. Ion 1, Ioan Gulea 1, Petru Sipoș 1. Adam 1. 1, Iosif Logar 1 cor. — Total 27 cor.

Lista tov. Nicolae Drăgoiu din Aninoasa: Ioan Fister 1 cor. 40 fil., Alexandru Danda 1 cor. 40 fil., George Iancu 80 fil., Toma Crăciun 50 fil., Dumitru Trifa 5 cor., Nicolae Drăgoiu 10, Simion Cadis 3, Iacob Covaciu 4, Nicolae Iancu 4, Ioan Iancu 4, George Nicoara 5, Alexandru Iancu 4, Avram Vădan 5, Teodor Bârlea 2 cor. 50 fil. Dionisiu Ciora 2 cor., George Jurea 2, Nicolae Costinos 5, Simeon Bolonduț 3, Vasilie Projor 3, Trifon Poienar 3, Nicolae Marian 2, Dumitru Ivan 1, Androsic Foldiș 2, Lazar Marian T, Nicolae Țipter 2, Alexandru Țipter 2, Panfil Presecan 5, George Nicoara 4, Petru Petroni 1, Petru Ciungan 10, Ioan Nicoara 5, Ioan Talan 5 cor. 50 fil., Ioan Miclea 2 cor., George Trifa 1 cor. 50 fil., Iosif Schmit 1 cor. 50 fil., Tanasie Popa 1 cor. 10 fil., Macarie Costinaș II. 2 cor. 50 fil., Stefan Brorosci 1 cor. 50 fil., Moise Costinaș I. M., 2 cor., Alexandru Mignea 1 cor., Moise Iancu I. Dumitru 4 cor. 50 fil., Alexandru Iancu a Flori 3 cor., George Iancu I. Moise 3, Nicolae Iancu a XI. 1, Alexandru Cosma I. G. 3 cor. 50 fil., George Iancu I. Iosif 1 cor. 50 fil., Macaveiu Popa 1 cor., Nicolae Golunduț 1 cor. 50 fil., Dumitru Crâșnic 2 cor. 50 fil., Stefan Crâșnic 4 cor. 50 fil., Ioan Tontea 4 cor. 50 fil., Dénes Regnic 2 cor., Romulus Popa 1 cor. 10 fil. Total 155 cor. 80 fil.

Suma arătată în numărul trecut . . . cor. 19041-26
Total cor. 23304 06

Poșta Redacției.

G. Toma, Bucium. Poezia intitulată „Un sfat lui Sar-sailă” pe lângă că e slabă, nu corespunde „spiritului timpului” — ci tocmai contrarul. Noi oredem că nu e potrivit să propagi canibalism, azi când atât de mult s'au mâncat oamenii unii pe alții. Cetește multe cărți bune și atunci nu vei scrie așa:

„Poți să stai cu ei de vorbă
Doară știm noi că-s ai tăi,
Numai nu-i găti de ciorbă
Căci mâncăm carne din ei.”

Ci vei scrie cam așa:

Să ne nfrățim noroade, să ne nfrățim!
Pământul în sine pare a plânge,
Că-l tot udăm cu lacrimi
Și-l tot stropim cu sânge!

Poșta Administrației.

A. Greavu, Budapesta. Ziarul nu l-am sosit, numai să reînnoști abonamentul, altcum îl vom sistă. — **G. Radu, Cristian.** Am expedat ziarul cerut, iar celor amintiți le merge regulat. Cauza o suportă poșta. — **Al. Marculescu, Kásajó.** Încearcă la banca unde ai dat banii să urzeze trimiterea lor. Până azi nici la noi n'a sosit și până nu vor sosi nu putem publica lista. — **I. Pescariu, Tarda.** Am primit suma gazetelor. Cu Nr. de față facem corectura cum dorești. — **T. Trifu, Săxănygyvessz.** Noi v'am trimis gazeta regurat, greșala poate e la poșta d-voastră. Acuma primești și numerii pe cari nu i-ai primit. — **I. Tomuța, Bucium.** Banii n'au sosit la noi, poate sunt în poșta la care i-ai pus. Ziarul vă merge regulat. — **G. Moise, Brașov.** La 12 Sept. 1918 am primit 8 cor. pe restanța dela 1 Iulie până la 1 Oct. 1918 face 2 cor., dela 1 Oct. 1918 până la 1 Aprilie s'a ridicat abonamentul la 12 cor., face 6 cor. Deci total 8 cor. Dela 1 Aprilie a. c. s'a ridicat din nou dela 12 la 16 coroane anual. D-ta ești în restanță dela 1 Aprilie a. c.

Cenzurat de: Căpitan Boiu.

Editor și redactor responsabil: TIRON ALBANI.

Tiparul tipografiei W. KEAFFT, Sibiu, Str. Orezului 10.

Un culegător român

află aplicare imediat la tipografia

Friedrich Roth, Sibiu Wintergasse 9.

Dentistul Munteanu

Sibiu, Strada Cienădiei Nr. 28

Consultații: orele 8—12 și 2—5.